

PRODUÏT PER:

esBALUARD | museu d'art modern
i contemporani de palma

Català

FERMÍN JIMÉNEZ LANDA

En la oscuridad brillante

Beca de producció a la creació videogràfica DKV - Es Baluard

+ informació: www.esbaluard.org

Dates de l'exposició: 24/11/ 2017 - 4/02/ 2018

Horaris del museu:

Dimarts a dissabte 10 a 20 h

Diumenge de 10 a 15 h

Dilluns tancat

Seleccionat d'entre els 82 creadors presentats a la convocatòria, Fermín Jiménez Landa (Pamplona, 1979) ha desenvolupat durant aquest any 2017 la seva proposta de treball sobre Lisca Bianca, una illa deshabitada de l'arxipèlag de les Eòliques que el creador vincula a la idea de desaparició fictícia, el turisme i el concepte d'illa com a frontera política y geogràfica.

Jiménez Landa ha treballat els últims anys sobre l'acte de desaparèixer. Desaparèixer del lloc on t'esperen, per sorpresa i contra tota lògica, és un desig comú. És una fantasia per tornar a un estat de llibertat que, d'altra banda, potser mai no existí. A vegades es descobreix que la fugida no és suficient per escapar dels problemes. La fugida per si mateixa era la solució, no un lloc nou en el qual acabaran apareixent altres nous problemes quotidians.

Un dels llocs arquetípics de la fugida és l'illa deserta, un clixé cultural més enllà de la geografia en el qual es projecten els desitjos, on la civilització, la societat i el consens no existeixen encara i, per tant, es pot començar una utopia de zero, per minúscul que sigui el tros de terra ferma. En una illa, la frontera política i geogràfica coincideixen. Lisca Bianca ha aparegut sempre com un hipotètic lloc d'operacions per a alguna mena d'intervenció que mai no ha acabat de succeir.

La idea mateixa d'escapada l'adopta el mercat del turisme com a element de seducció, que aprofundeix en la paradoxa de les grans masses de turistes que intenten dur a terme la fantasia de ser l'única persona en un lloc llunyà però ja mai més remot. En els temps en els quals les fronteres són cada vegada més rígides, l'única lliure circulació que s'impulsa és el turisme.

esBALUARD | museu d'art modern
i contemporani de palma

Fundació d'Art Serra

Lisca Bianca és una illa minúscula deshabitada de l'arxipèlag de les Eòlies que s'associarà per sempre a una desaparició fictícia, la de la protagonista de *La aventura* de Michelangelo Antonioni (1960). Anna desapareix misteriosament d'una illa gairebé sense amagatalls.

A totes les places de totes les ciutats amb turisme massiu, hi trobam invariablement els mateixos llançadors que venen helicòpters de leds. La nit del 4 d'agost de 2017 l'artista partí cap a Lisca Bianca amb alguns d'aquests helicòpters.

En la oscuridad brillante, com a peça de videocreació, és un exercici que parteix de la documentació del que va succeir aquesta nit a l'illa. Un vídeo poc narratiu que dona lloc a una imatge abstracta i quelcom estètica però amb un rerefons melangiós.

Fermín Jiménez Landa viu a València i treballa a qualsevol lloc. Realitzant accions, intervencions públiques, vídeo, instal·lacions o dibuix, Fermín Jiménez Landa treballa en processos d'equivalència, inversió i intercanvi que ens fan veure la realitat des d'un punt equidistant entre l'absurd i el sensat, l'entranyable i l'iconoclasta, l'empíric i l'inverificable.

Ha travessat Espanya en una línia recta perfecta de piscines, ha desempatat les dues torres més altes de Barcelona amb un avet de plàstic, ha fabricat una escala de caragol més alta que el sostre del museu, ha viatjat sense tocar portes, ordenat confeti per colors i plantat sequoies gegants als carrers.

Entre els seus projectes i exposicions individuals cal esmentar *El bamboleo de Chandler*, Nogueras Blanchard, Barcelona (2017); *How to disappear*, HIAP, Hèlsinki (2016); *El rayo verde*, La Gallera, València (2016); *Turno de Noche*, Artium, Vitòria (2015); *El 16 de Septiembre del 2031 en el Bar San Calisto*, Galería Bachelos, Madrid (2015); *Ultramarino*, Consonni, Bilbao (2014); *The Visit*, 1646, la Haia (2013); *Podrían ser lobos comiendo M&M's*, Galería Bachelos, Madrid (2013); *Las puertas*, La Casa Encendida, Madrid (2012); *Amikejo* amb Lee Welch, Laboratorio 987, Musac, Lleó (2011); *Actos oficiales*, Espai Montcada, CaixaForum, Barcelona (2008); *No muy a menudo, ni muy poco*, Galería Valle Ortí, València (2010).

I entre les seves exposicions col·lectives destaquen *MANIFESTA 11*, Zurich (2016); *Generaciones 2015*, La Casa Encendida, Madrid (2015); *Sin motivo aparente*, CA2M, Madrid (2013); *Antes que todo*, CA2M, Madrid (2010); *08001*, Galería Nogueras Blanchard, Barcelona (2010); *JULIO #5*, Centro Cultural de España, Sao Paulo (2010); *Muestra de Arte INJUVE*, Círculo de Bellas Artes, Madrid (2006 i 2009); *Entornos Próximos*, Artium, Vitòria (2006).

Estudià a la Facultat de Belles Arts de València i assistí a diversos tallers amb Robert Morris, Rogelio López Cuenca, Daniel G. Ándujar, Francesc Torres, Jon Mikel Euba i Douglas Ashford, com també a classes a l'Anotati Scholí d'Atenes.

La quarta Beca de Producció a la Creació Videogràfica DKV - Es Baluard ha tengut com a jurat Nekane Aramburu, Juan Bautista Peiró, Tania Pardo, Alicia Ventura i Javier Hontoria.

Aquesta beca, promoguda per DKV i Es Baluard, es convoca des del 2014 amb l'objectiu primordial d'ajudar i difondre la creació videogràfica. Fins ara hi han participat més de 220 artistes, i han guanyat les edicions anteriors les obres (*Preposición*) *La Habitación* (2014), d'Elssie Ansareo i Alaitz Arenzana, *Skyline* (2015), de Javier Artero, i *The sun is gone but we still have the view* (2016), de Joan Bennassar.